

תת"ע 7457/04/17 - מדינת ישראל נגד גאבר עמאד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7457-04-17 מדינת ישראל נ' עמאד
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול

המאשימה

נגד

גאבר עמאד

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.8.16, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לתמרור 302 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנות 64(ד) ו-22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "עצרתי עצירה מוחלטת בקו העצירה ואחר כך המשכתי ועצרתי שוב".

מטעם המאשימה, העידו עדת תביעה 1, רס"ר איילת שמו, מטעמה הוגש הדו"ח, שסומן ת/1 ורס"ר ניר בן שמואל, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 24.8.16, בסמוך לשעה 09:02, נהג הנאשם ברכב משא בתל אביב, ברחוב יהודה מרגוזה, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב יפת, נצפה על ידי עדי התביעה, כאשר אינו מציית לתמרורי 302 המוצבים בכיוון נסיעתו, אינו עוצר רכבו בקו העצירה ונכנס לצומת בנסיעה שוטפת.

העדים הורו לנאשם לעצור את הרכב ורשמו מפיו את הדברים הבאים: "אבל אני עצרתי, השוטר היה בנסיעה, הסתכל ימינה-שמאלה".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור ובהגיעו לצומת, עצר את הרכב. תחילה, טען כי מיד לאחר תמרור 302, מוצב תמרור "תן זכות קדימה" אך לאחר שניתנה לנאשם דחיה והוא חזר עם תמונה של התמרורים בצומת, הסתבר כי מדובר בתמרור המורה על מתן זכות קדימה להולכי רגל ולא תמרור 301, כפי שטען תחילה. עוד טען הנאשם, כי השוטר היה

רחוק ולא יכול היה לראות שעצר.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדי התביעה תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום - מיקום התמרורים, קיומו של קו עצירה, כיווני נסיעה. שני העדים ציינו כי הבחינו בנאשם נכנס לצומת בנסיעה שוטפת וזאת, כאשר רכבם היה במרחק קצר מהצומת ושדה הראיה פתוח לחלוטין.
2. עדותם של עדי התביעה לא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם, על אף הסברים חוזרים ונשנים לגבי החשיבות של חקירה נגדית, בחר שלא לחקור את העדים לגופה של עבירה.
3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין, מקום בו טען בתוקף כי בצומת מוצבים תמרור 302 ו-301, זה אחר זה ולאחר שצילם את המקום, על פי החלטתי, התברר כי מדובר בתמרור אחר לחלוטין.
4. הנאשם נמנע מלהביא לעדות נוסע שהיה עמו במועד העבירה והימנעות זו, פועלת לחובתו.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשע"ח, 17 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים